

Rep. Nr. 09/14

*

AR. NB-010-13

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van 25
februari 2014

*

Beroep tegen de
beslissing van de Kamer
van eerste aanleg van 18
maart 2013

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: Dokter A..., geneesheer-
specialist NKO, wonend te XXXX,

Appellant, met als raadsman meester B...
, advocaat te XXXX

Tegen:

**RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare
instelling, met zetel te 1150 BRUSSEL,
Tervurenlaan 211.

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen,
dokter C... geneesheer-inspecteur en
mevrouw D..., ambtenaren bij geïntimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 26 november 2013 en van 28 januari 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 18 maart 2013;
- de beroepsakte van appellant van 16 april 2013, ontvangen op de griffie op 17 april 2013;
- de beroepsbesluiten van geïntimeerde van 22 mei 2013, neergelegd op de griffie op 22 mei 2013;
- de beroepsbesluiten namens appellant van 22 augustus 2013, ontvangen bij de griffie op 23 augustus 2013;
- synthesebesluiten van geïntimeerde van 20 september 2013, neergelegd op de griffie op 20 september 2013;
- de vaststelling van rechtsdag op 26 november 2013;
- de inschrijving in voortzetting op de terechtzitting van 28 januari 2014;
- de pleitnota van geïntimeerde van 8 januari 2014, neergelegd ter griffie op 8 januari 2014;
- de beroepsbesluiten van appellant van 16 januari 2014, ontvangen op 17 januari 2014;
- de aanvullende pleitnota van geïntimeerde van 23 januari 2014, neergelegd ter griffie op 23 januari 2014;
- de aanvullende pleitnota van appellant van 27 januari 2014, ontvangen op de griffie op 28 januari 2014;
- de vaststelling van rechtsdag op 28 januari 2014.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 26 november 2013:

- mr. B... in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens verzoeker in beroep;
- dokter A...;
- mevrouw D... in de uiteenzetting van de juridische middelen en conclusies namens de geïntimeerde;
- dokter C... repliceert op de aangebrachte argumentatie.

Meester B... legt nog enkele stukken neer op het einde van de zitting.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 28 januari 2014:

- mr. B... in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens verzoeker in beroep;
- mevrouw D... namens de geïntimeerde;
- dokter C... namens geïntimeerde.

Meester B... legt opnieuw enkele stukken neer tijdens de zitting.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone openbare terechtzitting van 25 februari 2014.

*
*   *

1. Voorwerp van het verschil

Voor wat de feiten betreft, verwijst de Kamer van beroep expliciet naar het feitenrelaas dat deel uitmaakt van het proceduredossier.

Aan appellant werd de volgende inbreuk ten laste gelegd:

het uitvoeren van verstrekkingen bedoeld in artikel 34 die overbodig of onnodig duur zijn in de zin van artikel 73 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Dat is een inbreuk op artikel 73, § 4 van de gecoördineerde wet.

In het totaal bedraagt het ten onrechte aangerekend bedrag in de periode van 1 oktober 2007 tot en met 30 september 2008 756 193 euro.

2. De bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg

De kamer van eerste aanleg veroordeelde met haar beslissing van 18 maart 2013 appelland tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, voor een bedrag van 756 193 euro en tot de betaling van een administratieve geldboete van 100% of 756 193 euro.

3. Beroepsgrievens en verweer

1. Grievens van de appelland

In de eerste plaats verwijt de appelland dat, alhoewel het Riziv zich had geëngageerd om te melden welke nomenclatuurnummer dokter A... mocht gebruiken voor het reinigen van sinussen, hij hier nooit één antwoord heeft gekregen.

De appelland verwijt dat in de bestreden beslissing op deze argumentatie niet werd ingegaan. Er werd niet voldaan aan de motiveringsplicht.

In de tweede plaats meent de appelland dat ten onrechte geen geloof werd gehecht aan zijn verklaring dat er wel degelijk een strafklacht aanhangig is voor de correctionele rechtbank te XXXX, 18de kamer, tussen enerzijds de heer E..., voorzitter van de raad van bestuur van het Christelijk Algemeen Ziekenhuis XXXX, alsmede van de heer F..., hoofdgeneesheer van het Christelijk Algemeen Ziekenhuis XXXX alsmede het XXXX en anderzijds dokter A... en de bvba dokter A....

In de derde plaats in de bestreden beslissing ten onrechte de achterhaalde rechtspraak in verband met de toepassing van de administratieve geldboete werd toegepast.

In de vierde plaats is de appelland gegriefd omdat zijn hoorrecht niet werd gerespecteerd. De Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle wist dat hij in XXXX verbleef, doch men heeft het pv verstuurd naar het oud adres in België. De appelland roept de schending van de rechten van

verdediging in;

In de vijfde plaats is de appellant van oordeel dat aan de bewijslast niet is voldaan. Het volstaat niet om met statistieken te goochelen om de inbreuken die verband houden met overconsumptie te bewijzen;

In de laatste plaats is de appellant van oordeel dat voor de betaling van de boete geen rekening werd gehouden met de superspecialisatie binnen de NKO, maar er wordt vergeleken met de gemiddelde NKO-arts.

2. Standpunt van de geïntimeerde:

In de eerste plaats wijst de geïntimeerde op het feit dat de Kamer van Beroep dit dossier onderzoekt met volle rechtsmacht. De grief nopens de motivering van de bestreden beslissing is dan ook irrelevant.

In de tweede plaats is de geïntimeerde van oordeel dat de diagnostische en therapeutische vrijheid van de arts niet verkeerd mag begrepen worden. Men dient bij de beoordeling van een medische praktijk in het kader van artikel 73 van de gecoördineerde wet, kijken naar wat een normaal voorzichtig en toegewijd zorgverlener voorschrijft, uitvoert of laat uitvoeren in gelijkaardige omstandigheden.

De geïntimeerde is van oordeel dat uit de processen-verbaal van verhoor die werden opgesteld in het licht van het onderzoekdossier met als referte 06012000 heel duidelijk blijkt dat appelland duidelijk op de hoogte werd gesteld van het feit dat hij foutief aanrekende.

De appelland kan zich niet verschuilen door het feit dat het RIZIV niet reageerde op een concrete vraag. De nomenclatuur is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De geïntimeerde gaat ook niet akkoord met de stelling van de

appellant dat deze als arts diende in te gaan op elke vraag van een patiënt. Een arts dient niet in te gaan op elke wil en gril van de patiënt. Hun wil en gril opvolgen kan niet financieel afgewenteld worden op de gemeenschap.

De geïntimeerde gaat evenmin akkoord met de argumentatie van appellant nopens de door hem niet uitgevoerde prestaties. In casu staat het immers vast dat appellant de gelden wel degelijk ontving voor de prestaties voor dewelke hij nu zegt dat ze niet door hem werden uitgevoerd. De geïntimeerde wijst op het feit dat appellant zonder meer de gelden in de betrokken periode ontving.

De geïntimeerde is van oordeel dat het van weinig ernst getuigt van appellant om een strafzaak in te roepen als verweer, zonder enige duidelijkheid voor welke feiten de strafzaak betrekking heeft;

De geïntimeerde gaat totaal niet akkoord met de stelling van de appellant dat zijn rechten van verdediging niet werden gewaarborgd. De geïntimeerde bewijst aan de hand van het uittreksel van het bevolkingsregister dat appellant tot 6 september 2010 was ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente XXXX.

De oproepingen en processen-verbaal werden correct verstuurd naar zijn woonplaats. Van een schending van het hoorrecht van appellant is geen sprake.

Voor wat betreft de administratieve sanctie vraagt de geïntimeerde de veroordeling uit te spreken op grond van de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek.

*

* *

4. Beoordeling

4.1. Aangaande de motiveringsplicht

Terecht stelt de geïntimeerde dat deze grief irrelevant is nu de Kamer van Beroep zelf het volledige dossier moet onderzoeken met volle rechtsmacht en dit op grond van artikel 144 § 3 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

4.2. Aangaande de schending van de rechten van verdediging

De Kamer van Beroep wijst de talrijke grieven af die betrekking hebben op de niet eerbiediging van de rechten van verdediging van appellant.

Ten onrechte stelt de appellant dat zijn hoorrecht niet werd gerespecteerd omdat de uitnodigingen en de processen-verbaal van verhoor naar zijn adres te België werden verstuurd, en de Dienst wist dat hij in XXXX verbleef.

Terecht wijst de geïntimeerde aan de hand van een uittreksel van de bevolkingsregister dat appellant tot 6 september 2010 was ingeschreven in de bevolkingsregisters in België, te XXXX.

In toepassing van het Gerechtelijk Wetboek (bij gebreke van andersluidende bepaling in de gecoördineerde ZIV-wet) wordt onder woonplaats verstaan : de plaats waar de persoon op het bevolkingsregister is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf.

Alle kennisgevingen van processen-verbaal en uitnodigingen om te verschijnen mochten aan zijn adres te XXXX worden gestuurd.

Bovendien kan de appellant niet ontkennen dat de aangetekende zendingen van de processen-verbaal werden afgetekend door iemand in de domicilie te XXXX.

Ten overvloede wijst de Kamer van Beroep op het feit dat de appellant nooit in de loop van het onderzoek zijn adres te XXXX aan de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle ter kennis heeft gebracht. De geïntimeerde mocht dan ook wettelijk alle briefwisseling versturen naar het enig gekend adres, de officiële woonplaats van appellant.

Er is geen sprake van het hoorrecht en door de geïntimeerde werden zijn rechten van verdediging niet geschonden.

De appellant verwijt ook ten onrechte dat in de bestreden beslissing geen rekening zou worden gehouden met de strafklacht.

Terecht merkt de geïntimeerde op dat appellant volledig vaag blijft over de strafklacht. Geen enkel stuk wordt neergelegd waarbij de inhoud van die strafklacht wordt weergegeven.

Het is totaal onvoldoende om te stellen dat er een strafklacht hangende is voor een bepaalde kamer van de correctionele rechtbank te XXXX, zonder te preciseren wat die strafklacht inhoudt en of het om feiten gaat die het voorwerp uitmaken van huidige procedure.

In de bestreden beslissing werd terecht dan ook geen rekening gehouden met deze strafprocedure.

De appellant kan evenmin niet gevolgd worden in zijn argumentatie nopens het ontbreken van monitoring. Terecht stelt de geïntimeerde dat het ontbreken van monitoring in dit dossier er niet toe leidt dat de resultaten van het onderzoek opzij geschoven mogen worden. In de ZIV-wet is er geen enkele verplichting opgelegd tot het plaatsen onder monitoring.

Er bestaat dan ook geen wettelijke basis om daaraan een sanctie in hoofde van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle te verbinden.

4.3. Aangaande de diagnostische en therapeutische vrijheid van de arts

Terecht stelt de geïntimeerde dat de diagnostische en therapeutische vrijheid van de arts niet absoluut is.

De arts dient altijd te handelen als een normaal voorzichtig en bedachtzame zorgverstrekker, geplaatst in omstandigheden gelijkwaardig aan die waarin de betrokken zorgverlener zich bevindt (zie Arbitragehof, nr. 28/93 van 1 april 1993, *B.S.* 7 mei 1993).

De geïntimeerde heeft dan ook gelijk dat de nomenclatuur geen vrijgeleide is om aan overconsumptie te doen, en dat de betrokken zorgverlener altijd voor ogen moet hebben om op een doordachte, bedachtzame wijze om te springen met gelden die door de gemeenschap aan de Ziekteverzekering te beschikking worden gesteld.

Terecht stelt de geïntimeerde dat appellant als arts zich niet kan verschuilen achter de vragen van zijn patiënten om te stellen dat hij alle prestaties dient uit te voeren. Het is de appellant die als arts in de eerste plaats moet oordelen of een prestatie als arts dient geleverd te worden. Dit is immers zijn verantwoordelijkheid als arts en die hij niet op anderen kan afwentelen.

4.4. Aangaande de vragen over de nomenclatuur

In de eerste plaats wenst de Kamer van Beroep het argument van appellant te ontmoeten nopens het in gebreke blijven van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle om te antwoorden op bepaalde vragen van appellant. Het gaat meer bepaald over de vraag van appellant over het reinigen van de sinussen. Hierop kwam nooit een antwoord.

Dit gebrek aan antwoord in hoofde van de Dienst van Geneeskundige Evaluatie en Controle kan een invloed hebben op de aanwezigheid van goede trouw in hoofde van appellant,

doch ontslaat hem niet de nomenclatuur te respecteren.

Als arts dient de appellant op de hoogte zijn van de nomenclatuur en weten voor welke prestaties bepaalde nummers kunnen worden aangerekend.

Terecht werd in de bestreden beslissing gesteld dat de ziekte- en invaliditeitsverzekering, als onderdeel van het sociaal zekerheidsrecht, van openbare orde is. De voorwaarden tot toekenning van uitkeringen moet dan ook strikt worden uitgelegd.

De bepalingen van de nomenclatuur zijn dan ongetwijfeld van openbare orde. De bepalingen regelen immers de toerekening en terugbetaling van prestaties, en zijn essentieel voor de financiering van de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Deze bepalingen werden ingesteld in het algemeen belang en raken dan ook de openbare orde.

*
*   *

4.5. Aangaande de inbreuken

De appellant heeft gelijk door te stellen dat de statistische gegevens niet per se de diverse inbreuken bewijzen.

Statistische gegevens kunnen echter wel gebruikt worden als vermoeden dat een bepaalde inbreuk werd gepleegd.

Uit de gegevens van het dossier staat in ieder geval vast dat appellant zich voor verschillende nomenclatuurnummers aan de top situeert, zelfs in vergelijking met de 10 andere topverstrekkers. Voor alle door de appellant gebruikte nomenclatuurnummers is er een significant verschil.

In de bestreden beslissing werd terecht gewezen op het feit dat wanneer er een indicatie is van overconsumptie in het licht van de statistische gegevens, het aan de appellant behoort te bewijzen dat deze verklaarbaar zijn.

De Kamer van Beroep stelt vast dat geen enkel argument dat door de appellant wordt ingeroepen overtuigt.

Hierboven werd reeds gewezen op het feit dat de therapeutische en diagnostische vrijheid van de arts niet absoluut is en totaal niet verklaart waarom voor bepaalde prestaties de appellant **35 meer** prestaties aanrekent dan zijn collega in gelijkaardige omstandigheden.

Ook het argument van het eventueel schuldig verzuim gaat niet op. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de arts om al of niet te beslissen of bepaalde prestaties wel dienen uitgevoerd worden. Het is niet de patiënt die de diagnose stelt, doch wel de arts die moet oordelen of een bepaalde ingreep noodzakelijk is.

Bovendien is dit argument pover te noemen, nu de appellant geneesheer-specialist NKO is, en geen huisarts die wel dient in te gaan op oproepen van patiënten.

Terecht werd in de bestreden beslissing gesteld dat de door de appellant aangerekende verstrekkingen buiten elke verhouding staan met de vastgestelde pathologieën.

In de synthesesnota heeft de geïntimeerde uitvoerig verwezen naar de vakliteratuur en cijfermatig aangetoond dat de diverse inbreuken terecht door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle werden weerhouden.

De inbreuken zijn dan ook voor de Kamer van Beroep genoegzaam bewezen. Alle bedragen die door de geïntimeerde werden teruggevorderd, zijn terecht.

De appellant kan zich ook niet verschuilen achter het feit dat er prestaties werden ingevoerd door het ziekenhuis en/of derden na zijn ontslag.

In de eerste plaats wijst de Kamer van Beroep op het feit dat appellant deze loutere bewering niet bewijst. Bovendien is het zo dat wanneer een zorgverlener weet dat hij prestaties niet heeft uitgevoerd doch wel dat ze op zijn naam werden aangerekend aan de ziekteverzekering, de zorgverlener de gelden terug dient te betalen omdat hij daarop geen recht heeft (zie art. 164, eerste lid van de gecoördineerde wet).

In casu staat het vast dat appellant al deze gelden heeft ontvangen en nooit heeft doorgestort. De prestaties worden dan ook vermoed op zijn naam te zijn uitgevoerd.

De bestreden beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg kan op dat punt volledig worden bevestigd.

4.6. Aangaande de administratieve geldboete

Wat de sanctie betreft, roept de appellant terecht in dat in toepassing van het algemeen beginsel van de het beginsel van de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet, de minst zware sanctie dient te worden toegepast (zie en vgl. Cass. 29 september 1993, Arr.Cass. 1993, nr. 383).

Terecht stelt de appellant dat dit de sanctie is bepaald door artikel 225,3° van het Sociaal Strafwetboek zoals in voege op het tijdstip van de inbreuken.

De Kamer van Beroep stelt vast dat de tenlasteleggingen ernstig zijn. De appellant heeft bewust de reglementaire bepalingen naast zich neergelegd, en op een onaanvaardbare wijze aan overconsumptie gedaan.

In vergelijking met de huidige sancties én de bestreden beslissing komt de appellant door het principe van de toepassing van de minst strenge strafwet er goedkoop van af.

Daarom legt de Kamer van Beroep de maximum administratieve boete op, zijnde een geldboete van 250 €, verhoogd met 45 opdecimen. Er dient toepassing gemaakt te worden met de opdecimen geldig op het tijdstip van de feiten, en niet met de actuele opdecimen die verhoogd zijn vanaf 1 januari 2012 (zie en vgl. Cass. 12 december 1994, Arr.Cass. 1994, nr. 551, hier navolgbaar).
Concreet betekent dat de administratieve geldboete $250 \times 5,5 = 1.375$ € bedraagt.

OM DIE REDENEN,

Op tegenspraak,

Ontvangt het hoger beroep,

Verklaart het hoger beroep slechts deels gegrond, voor wat betreft de uitgesproken sanctie.

Bevestigt de bestreden beslissing, doch met uitzondering voor wat betreft de uitgesproken sanctie

Opnieuw wijzende op dat punt :

Veroordeelt de appellant om de geïntimeerde het bedrag van 1.375 € als administratieve geldboete te betalen.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 25 februari 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Vincent Dooms, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

V. DOOMS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Vincent Dooms, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters Eva Traey en André Tielens, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede dokters Constantinus Politis en B...Dierick, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van het geneesherenkorps.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.